

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,, ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΤΩΝ “ΑΣΤΕΡΩΝ,, ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥΣ

[Αναμνήσεις της διασήμου Γερμανίδος συγγραφέως Βίκυ Μπάσου, της όποιας τὸ πασίγνωστο μυθιστόρημα «Γκράντ - Ὁστέλ» έκινηματογραφήθη ἀπὸ τὴν «Μέτρο»]

ΣΦΑΛΩΣ δεν έχω δει ποτέ εντυπωσιανές γυναικείες από τους «άστερες» τού Χόλιγουντ! Κι' ουδέποτε μαζί γήρασες τού Νιουγάμπελσταρεργκ, τού Χόλιγουντ της Γερμανίας, ζώντια μιά ώραφρη και χαροψηνή ζωή, μιά καιματιά τους δεν έχει την ιδιαιτερή αγάλη και τά τόσα έξιπουμάρια τών θυμασιοτών, που έχουν ή «θεντήσεις» της 'Αμερικής.

Ποιά γνωτά σημεία μπορεῖ άμαγε νά ξη με περισσότερη πολύτελεια και νά-
γη πολύ πολύτελος θαυμαστάς από τη Ζαν-
νέτ Μάξ Νόναλτ, την Τέριν Κράον-
φορτ, την Μύρνα Λόδη ; Γιά τις μεγά-
λες καλλιτέχνες, διώς την Ήρεμη Γκρα-
μπο, ή Μάριεν Χτήτου, ή Νόρμα Σίρερ, δεν έχω σκοπό νά κάνω λό-
γο σ' αυτό το άρθρο μου, γιατί αντές είναι πατηγωνιστές πεια ώς φα-
σίλισσες του κυνηγατόγανού. Θέτω σας μάτισα λοιτόν μόνο για μερι-
κούς «άστερες» και όχι για τους «ήλιους» των Χόλλυγουντ.

Η «φίμων» καὶ οἱ συμπάθειαι ἔνος «ἀπότελος» μετρουνόταν μὲν ἑναὶ πολὺ περιεργοῖ, μὲν αὐτὸν ἀλλαγαστὸν τρόπον, στὴ φιλομοῦσαν· «Ἀπὸ τοὺς εὐέχ-
αντας τὸ δῶρα ποὺ λαμβάνει τὴν Φιλοτοχούνα ἀπὸ τοὺς θαυμαστούς τους.
Αὕτη ἡ μεθόδος, πρέπει νὰ ομοιογενεῖται, διὸ εἶναι ἡ πιὸ ἔξιτη ποὺ ἡ
πιὸ μεσαζείται χαρά· μια ποὺ οὐ μετανάστησεν ἀγώνιας καὶ τὰ δάσητα εἶναι.
Ἀπὸ αὐτὰ καταλαβαίνει καθές γρόνο ἢν εξαπολούνθει τὸ ἀρέστη καὶ νά-
ποταν κανονιστοῦ θαυμαστᾶς ἢ ἢν κάνει τὶς συμπάθειεis τους καὶ ἀρ-
χίζει να περνά στὴ σκιά.»

Την Πρωτοχρονιά του 1933 βρισκόμονταν στη Χώλη γιονταν για το «γύναιμα του Ιεράπετρα - Ότελε» και με δόθηκε τότε η ενίσκαιμα νά γνωρίσω από ποντιά την ιδιωτική ζωή άφετον επαστέρων, τόσο της «Μέτρωσ», δυσα και τών ψλλων κινηματογραφικών έταιρων.

Αυτή η μιχρούσια ήταν δώδεκα χρόνων κι έργασταν ως μοδιστρούσι. Για να κερδίσει την ζωή της, γιατί άνηκε σε μια Φαντρέι οικογένεια. Δεν είναι λοιδόρια συγχρόνη η ζωή της, μεταξύ των δύο; Η Φαντρέι Γκαλίνος τη διεύθυνε σ' όλους των γνωστών της και... μιλούσε μια δύοληη έδουμάδα στις σέβη της, την παραδοσιακή μεταρρυθμίση.

Θέλετε νά σας ἀναφέρω μερικές ἀπό αυτές τις τόσο περιεργεις εύ-
χες ; Ορίστε :

Ἐνας θυματής της ἀπό τὸ
Μέλιτουργὸν τῆς Αὐστραλίας τῆς
ἔγχαιρε :

«Σᾶς εύχομαι νά συγκινήτε δλον τὸν κοιμο-, δπος μὲ κάνετε νά δακρύωσ-
σε κάθε φίλων σας. Είσαστε ή μονή γυναίκες πού μιλεῖ στὴν καρδιά μου.
Τ' ὄνειρο τῆς ζωῆς μου είναι νά βρω
τὸν διάδοχο «γχέρλα», πού νά σας μοιδ-
ζη, γιά νά ζησας εύτυχισμένος μαζί

χρόνο τόσα δειλάρια, όσο αποτελούν τό βάρος του υπερβού σώματός σας».

- Σίστη, της εγκόντων :
«Νά κερδίσετε τό πρώτο βραβεύο
στο διεθνή Μαραθώνιο του χορού !
Ενας άλλος, τέλος, θα μα-
στήσεις α' τό Μπέτρι! Κανε-

στης της από το μπετέ. Κρητικοί που Μίτσιγκαν, τής είχε στείλει τό αύξοντο πτερυγόφαττα :

«Σάς είχαμει νά ρέθροντε μέσα στον χρόνο την Γκρέτα Γκάρ-

Θόξετε, βέβαια, ἂν είστε κι' ἔστις θαυμαστής τῆς γοργευτικῆς Τύχας, ὅτι πολὺ μεγάλη μὲν τοῦ δηπτυχίου ἀνθεῖσα, πολὺ

κινήσεις πάνω από τις ευχητήριες κάρτες που έλαβε την Πρωτοχρονία της έχοντας έγραψαν «Σφίγγα του Χόλλυντον»...

πεις καὶ πέτερος ποὺ ελάχη την Η δρομούναι, ήσαν ἀλήθινες ἀρι-
στουργητικές «ευνιατίδες». φτιαγμένες ἀπὸ τοὺς λιόντας τοὺς
θαυμαστάς της ἡ παραγγελμέ-
νης σὲ μεγάλοις ζωγράφους.
Μία μάλιστα ἀπὸ ἄντες, ποὺ πα-
ριστανε τὴν Τζόνα ὡς χορεύ-
τρια, είχε τόπον καλλιτεχνική ἀ-
ξία, που μετρούσε νά πονήθη
ποτέ. πλ. 1000, δ. 12,50

πάνω από 10.000 δολάρια!...
"Οσο τώρα γιὰ τὰ δώρα τῶν θυμαστῶν της, είνε τόσα πολλά κάθε χρόνο, που δὲν μπορεῖ κανεὶς ν' α' τάπαριθμήσῃ δύλα.
Η Τέλος Κραδούροφος λαμβάνει

116 33261

στάς της.
"Ενας λάτρης της από τη Νέα Υόρκη, παραδείγματος ζάρων, της ἔστειλε ώς δώρο ἓντερογο επαντάτοις, πολλά στοχίζει περισσότερο δια βιοποτέντεις μιάδες δολ

‘Η “Εντα Βάλντρον, ξνας δτ’ τούς νέους δστέρας τοῦ Χόλλυγουντ,
μὲ τὰ Πρωτοχρονιάτικα δώρα της!...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Τά όδυσσωπτα πειράγματά του έναντιν τών έχθρων του. «Η... παραπομπές εις τῶν ποιημάτων του. «Δεν θυμούμαξι πλέον τι πετε!» Πῶς τὸν ἐνθουσιάζειν εἰς ἀνθρώποις ποὺ εἶχαν τὰ ἐνόματα τῶν ἡρώων του. Στὸ σαλευόντι τοῦ πειτεῖο. «Η παρευτίσεις τῶν φίλων του, κλπ. κλπ.

Καβάφης ήταν μαθήτριος στὸ πειράγμα. «Ενοισθὲ δὲ ἔξωστην εὐχαριστίσοι νὰ πειράζῃ τοὺς προσωπικὸς ἔχθροὺς τοῦ, καὶ δὲ καὶ τοὺς ἔχθροὺς τοῦ ἔχθρού του. «Ηταν δημος τόσο λεπτός, τόσο φίνος στὰ πειράγματα τοῦ, διότε δὲ πειράζουν δέν καταλάβαινε πάντα τὸ πειράγμα.»

«Ἐν» ἀπόγενα, μεταξὺ τῶν τακτικῶν φίλων τοῦ σπιτού του, καὶ τόποις καὶ τόποις ἔκπατος, τὸν ποιητὴ μεταξὺ τῶν νέων, φύτησε Γαλλιστὶ τὸν Καβάφη, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀν πραγματικά ήταν νέος.

«Ο Καβάφης θυμήθηκε ἀμέσως ὅτι ποιητὴς αὐτὸς, τὴν ἐποχὴν ἔτειν, ἦταν 42 περίοδος ἐτῶν. «Ο ξένος, ὁ δόποις ἔπλευσε γιὰ μαρούρος Ἀλεξανδρίνου ποιητά.» Σὲ μία σιγαμῆι ἡ συζήτηση περιετράψει γύρω αὐτῷ τὸ οὔποιος, τὴν ἐποχὴν ἔτειν, ποιητὴ μεταξὺ τῶν νέων, φύτησε Γαλλιστὶ τὸν Καβάφη, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀν πραγματικά ήταν νέος.

«Ο Καβάφης θυμήθηκε ἀμέσως ὅτι ποιητὴς αὐτὸς, τὴν ἐποχὴν ἔτειν, ποιητὴ μεταξὺ τῶν νέων, φύτησε Γαλλιστὶ τὸν Καβάφη, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀν πραγματικά ήταν νέος.

«Ἐπειδὴ δὲ ὁ ξένος δὲν καταλάβαινε ἀμέσως τὸ πειράγμα, ὁ Κα-

βάφης συνέχει :

«Ἐκεῖνο τὸ φάρων εἶνε τρομερό. Καλύτερα νὰ σὲ ποῦν ἡλι-

ωμένον, παρὰ νέο...άδωμα...»

Τὸ φάρων εἴασσανταί τα μέλη τῆς παρείας καὶ κατόπιν, διότι

πρήγματαν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ποιητῆ, στὸ δρόμο, στὸ σπίτι των... *

«Ο Καβάφης ἔνοιωθε στενοχόρια μπροστὰ σὲ αεριζόνες ἀνθρώ-

πους, ποὺ ἤποισαν σώνει καὶ καλά νὰ μεθονοῦν πότε ἀγριώτες δη-

μοιούνται τὸ πρότοι του ποίημα. Σεγνάν ζεγγιστοῦσε τὸ πρότοι

μέρος τῆς τού τόπου ἀπότομον. Αλλὰ διαν τὸν ἔπειναν, ἔπαιρε

τὸν σκηνικό κι ἔστει δι τὸν δημητρίου νὰ θυμήθη.

Στάσουν νὰ δύνηται... Ελέγει, Τὰ μετερώνια... στά 1899... ὅχι...

Σ ο δι τοῦ δύο δύο, καὶ ον τὰ ι... ι... στά 1897... μάλιστα,

στά 97... στὸ Ήμερολόγιον Σπούδων...

Κάποιος νέος, δασκαλεμένος φάνεται ἀπὸ τὰ πειραχτήματα τοῦ

Καβάφη, τοῦ εἵλει μια μέρα, χωρὶς κανένα δισταγμό :

«Καλά, καὶ τὰ ποιήματα μὲ τὴν θυμογραφή σας, ποὺ έφάνησαν

πρὸ τοῦ 97, στὰ περιοδικά τῆς ἐποχῆς ;

Καὶ ὁ ποιητής, μὲ ἀδιαφορία τάχα, απάντησε :

«Ἄντε είνε...παραποτὶ οἱ σὲ εἰ τῶν ποιημάτων μου. Εγρά-

φησαν ἄπο ταῖον συνονόματο μου ποὺ ποὺ δένται ἔγονοισα, μὲ

σποτὸ νὰ μὲ πειράζῃ. Πρόσεχε, κανένει, τὶς παραποτήσεις... *

«Ἄγνωστο γιὰ ποιό λόγο, ὁ Καβάφης ηὗθε νὰ δίνηται τὴν ἐντύ-

ποιοῦ διτὶ δέν ἔρει καὶ μήποι.

Άντος, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ ἔγραψε ὑπὲρ τὸν ἔναντιν του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-

ησιγγινούμα, ποὺ θυμούνται τὴν τελείωσην τοῦ ποιητοῦ του, τὴν ποι-